

kontanthjælpsmodtager er man omfattet af de almindelige regler om kontanthjælp, herunder reglerne om nedsættelse af hjælpen til gifte efter 6 måneder. Disse personer er endvidere omfattet af det individuelle kontaktførløb og reglerne om tilbud til personer, der modtager kontanthjælp, jf. lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Hvis man ikke er berettiget til ledighedsydelse fra visitationen, opnår man ret hertil, når man har været i fleksjob i 9 måneder inden for de seneste 18 måneder.

Som det fremgår af ovenstående, er det kun en del af de personer, der er visiteret til fleksjob, der modtager kontanthjælp, hvis de ikke er i fleksjob, og der skal ske opfølgning af sagen løbende for bl.a. at vurdere, om personen fortsat opfylder betingelserne for fleksjob, eller om der f.eks. skal tilkendes pension. Da de pågældende personer tillige er omfattet af reglerne om individuelt kontaktførløb, skal der endvidere ske en opfølgning hver 3. måned med henblik på vurdering af eventuelle tilbud, som kan bringe den pågældende tættere på arbejdsmarkedet. Reglerne skal medvirke til at sikre, at personerne ikke forbliver på kontanthjælp.

Det er således korrekt, at personer, der modtager kontanthjælp, og som er visiteret til fleksjob, kan få kontanthjælpen nedsat efter 6 måneder, hvis kommunen endnu ikke har anvist et fleksjob til den pågældende.

Jeg mener dog, at det også for personer, der er visiteret til fleksjob, skal kunne betale sig at komme i fleksjob.

Der foreligger på nuværende tidspunkt ikke oplysninger om antallet af kontanthjælpsmodtagere, der er visiteret til fleksjob. Det er således ikke muligt at oplyse, hvor mange, der er på nedsat kontanthjælp og samtidig visiteret til fleksjob.

Ad spm. nr. S 415

Fra beskæftigelsesministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Søren Søndergaard stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2003-04, forhandlingerne side 1681, lød således:

Til beskæftigelsesministeren (29/10 03) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Kan det være rigtigt, at politiet ikke er forpligtet til at kontakte Arbejdstilsynet, når de kaldes ud til en arbejdsulykke, og i så fald hvorfor?«

Supplerende svar (14/1 04)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Da det stillede spørgsmål vedrører politiets arbejdsopgaver, har jeg som oplyst i mit foreløbige svar af 4. november 2003 anmodet om en udtalelse fra justitsministeren, der bl.a. har oplyst følgende:

»Såfremt en ulykke på en arbejdsplads kan henføres under arbejdsmiljølovens bestemmelser, optages der politirapport, og der finder underretning af Arbejdstilsynet sted, når ulykken har medført døden eller alvorlig tilskadekomst, eller når der er en formodning om, at der foreligger en overtrædelse af arbejdsmiljøloven.

Det kan således forekomme, at enkelte ulykker på en arbejdsplads ikke meddeles til Arbejdstilsynet, ligesom der ikke optages politirapport, men den altovervejende hovedregel er, at dette foretages. Såfremt det i forbindelse med en ulykke er uklart, om arbejdsmiljølovens bestemmelser kan være overtrådt, optages der som hovedregel rapport, ligesom Arbejdstilsynet underrettes.«

Jeg kan supplerende oplyse, at i medfør af arbejdsmiljølovens § 75, stk. 2, skal den, som under udøvelse af offentlig tjeneste eller hverv får kendskab til forhold, der strider mod arbejdsmiljøloven eller regler udstedt i henhold til loven, underrette Arbejdstilsynet herom.

For politiets vedkommende fremgår underretningspligten også af samarbejdscirkulæret mellem politiet og Arbejdstilsynet fra 1958, hvorefter politiet skal underrette Arbejdstilsynet om forhold, der må antages at være i strid med arbejdsmiljølovgivningen, og som kommer til politiets kendskab gennem klager eller ved undersøgelse af ulykker, brande, eksplosioner og lignende eller ved almindelig patruljering.

Det afgørende for pligten til at underrette Arbejdstilsynet er således, at der foreligger – eller formodes at foreligge – en overtrædelse af arbejdsmiljølovgivningen.